

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/57/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010314
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010314.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudkyňou JUDr. Miroslavou Šibíkovou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému C. R., T. XX.XX.XXXX D. U., U. H. D. XXX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, trestne stíhaného pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. októbra 2020 v Novom Meste nad Váhom, takto

rozhodol:

Obžalovaný: C. R.T., T. XX.XX.XXXX D. U., trvale bytom D. XXX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava,

je vinný, že

v presne nezistenom čase dňa 28.05.2020 asi o 10:00 h po predchádzajúcej dohode s maloletým K..S.. T. XX.XX.XXXX nasadli spoločne do autobusu z T. I. T. D. do obce D., pričom počas jazdy v autobuse maloletému mal. K..R.. T. XX.XX.XXXX opakovane uviedol „spravím ťa“, na čo v obci D. na dvore rodinného domu č. XXX mu uviedol, „do piče, čo furt fajčíš, kokot fajčí“ následne vošli do vnútra rodinného domu, kde obvinený uzamkol hlavný vchod do domu zvnútra a tam ponúkal maloletému K..S.. víno a cigarety, pričom uviedol, že sa má na neho pripraviť a že „ho chce vyfajčiť“, po čom vyšiel na poschodie do izby s tým, aby maloletý prišiel za ním, na čo tento uviedol, že za ním príde, len sa ešte napije v kuchyni vody, ktorú aj pustil, avšak potom, ako obvinený vyšiel na poschodie, maloletý zo strachu pred tým, čo mu obvinený povedal, odomkol si zvnútra vchodové dvere domu a ušiel, pričom v minulosti, pri opakovaných stretnutiach s maloletým ho obvinený oslovoval „kokotko môj“, alebo mu hovoril „jebal si cigánku z R.“

t e d a

- konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužiť, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu,
- vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädzal k nemravnému životu,

č í m s p á c h a l

- zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,
- prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 41 ods. 1, § 201 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák., s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanému trestné konanie pre zločin sexuálneho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pod sp. zn. 2T/57/2020 na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 326/20/3304 zo dňa 16.09.2020, doručenej súdu dňa 18.09.2020, na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd dňa 25.09.2020 vykonal výsluch obžalovaného ohľadom jeho väzby po podaní obžaloby. Súd v dňoch 08.10.2020, 22.10.2020, 26.10.2020 a 29.10.2020 vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného C. R., výsluchom poškodenej I. S., výsluchom svedkov I. I., S. I., F. R. T., Q. R.. Ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom znalca MUDr. Danice Caisovej Škultétyovej, MUDr. Svetozára Drobu a PhDr. Magdalény Krasulovej a oboznámením záverov ich znaleckého posudku. Dokazovanie bolo ďalej vykonané prehratím obrazovo zvukových záznamov z výsluchu svedka poškodeného mal. K..S., T.. XX.XX.XXXX z 30.05.2020. Dokazovanie bolo vykonané aj oboznámením a prečítaním ostatných listinných dôkazov vzťahujúcich sa na predmetnú vec a osobu obžalovaného (oboznámenie úradného záznamu z 28.5.2020, správ operátora 4ka, registra trestov, registra priestupkov, lustrácie sociálnej poisťovne, správ o povesti na obžalovaného).

Po otvorení hlavného pojednávania samosudkyňa zistila, že prokurátor a obžalovaný nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Obžalovaný C. R. na hlavnom pojednávaní dňa 08.10.2020 po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku neodmietol vypovedať a urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku o tom, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd tak vykonal dokazovanie čo do výroku o vine, treste a ochrannom opatrení v celom rozsahu. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní nebol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou I. S..

Z výpovede obžalovaného C. R. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v deň skutku viezol ženu na nákup, potom do práce. Mal. K..S.. vyšiel, chcel od neho brigádu. Chlapec chcel brigádu od neho. Išli spolu autobusom do D., v autobuse mu obžalovaný nič škaredé nepovedal. Išli domov k obžalovanému. V kuchyni vyložil nákup, urobil im kávu, chlapcovi s mliekom. Chlapcovi dal mikinu a tričko Adidas. Potom vonku pili spolu kávu, mali chystať palubovky. Chlapec ho poslal pre tričko. Chlapec stále fajčil jeho cigarety. Obžalovaný mu na to povedal: „čo toľko fajčíš, kokot fajčí“. Lebo ho hnevalo, že mu stále fajčí jeho cigarety. Dal mu 10 eur, potom 5 eur. Obžalovaný potom išiel na poschodie, chlapec medzitým ušiel. Chlapec bol u neho predtým jedenkrát na brigáde. Vtedy bol chlapec slušný, obžalovaný mu dal aj tepláky, dal mu vtedy 7 eur za uloženie dreva. Vtedy ho išiel poobede odprevadiť na vlak, za hodinu mu volal, či je doma, čo chlapec potvrdil. Obžalovaný chlapcovi nič škaredé nehovoril, to chlapci sa medzi sebou rozprávajú škaredo. Chlapci vonku od neho aj od Q. R. pýtajú peniaze, od obžalovaného aj cigarety. Obžalovaný má zdravotné problémy, pred 6-7 rokmi sa liečil na psychiatrii. On chodí aj k Dr. G., lebo má urologické problémy. Dal chlapcovi peniaze, vínu mu neponúkal, nepije sa u nich. Obžalovaný dvere doma nezamkol. Chlapec bol v deň skutku u neho doma jedenkrát, vonku boli spolu dvakrát,

chlapec celý smrdel. Nič škaredé mu nepovedal, povedal len, nech fajčí kokot, lebo mu stále fajčil jeho cigarety, nie svoje. Chlapcovi povedal len jedno škaredé slovo. Keď chlapec odišiel, on kosil záhradu, dal si sprchu a zaspal, žena prišla večer asi o 19,45 hod. Potom prišli policajti, on nevedel prečo. On by neklamal. Chodilo k nemu veľa mladých chalanov. Predtým ich aj vykradli, preto žene nepovedal o brigáde chlapca, tá s tým nesúhlasila. Obžalovaný predtým aj pracoval, býval na ubytovniach, robil päť rokov v U., je postihnutý. Má zdravotné problémy. Má 67 rokov. Teraz chodí k psychológovi. Mladý ho stále otravoval kvôli brigáde. On mu povedal, že mu „podrží a pomôže.“ Telefónne číslo mu dal mladý, dal mu ho asi 24.5., lebo vtedy išiel k urológovi. Mladý mu volal aj z iných telefónov, od kamarátov. Na otázky obžalovaný odpovedal a uviedol, že v deň skutku išiel so ženou do Lidlu, za 3 minúty bol mladý pri nich, predtým sa stretli jedenkrát, keď bol mladý u neho. Mladý mu hovoril kokotko. Číslo mu dal mladý. Aj v deň skutku bol u neho mladý na brigáde, obžalovaný mu dal 15 eur za pomoc pri palubovkách - doskách. Mladý pýtal eurá, lebo jeho mama nemá. Obžalovaný mu neponúkal alkohol, ten ani doma nemajú. Mladý ho poslal na poschodie pre tričko, potom ho už nebolo. Dvere zvnútra on nezatvoril, bol vnútri len chvíľu, keď mu dal oblečenie - červené tričko a mikinu. Mladý sa prezliekol vnútri, prezliekal sa pred obžalovaným do pol pása. Obžalovaný mu nedával žiadne sexuálne návrhy, má rodinu, má tri deti, má rád ženy. Nevie, prečo mladý ušiel. On mu povedal iba: „do piče prečo toľko fajčíš, kokot fajčí.“ Potom mu obžalovaný viackrát volal, aj mu mladý zdvihol a povedal, že príde za osem minút, neprišiel. Mladý mu urobil iba hanbu. Keď bol mladý u neho prvýkrát na brigáde, on to žene nepovedal, on potreboval pomoc. Mladého poznal iba z videnia zo F., kde pýtal eurá a cigarety. Žena ho nepozná, vie, že mladý pýta peniaze. V deň skutku, keď mu mladý ušiel, on ho nehľadal, nevidel ho na ceste, obžalovaný išiel do polky cesty, potom sa vrátil domov a volal mladému opakovane. V minulosti sa liečil na psychiatrii, bral lieky, dávala mu ich žena. Teraz bol vo väzbe za ním MUDr. S., to bol debil. Obžalovaný mal z neho nervy, pýtal sa koľkého je, nevedel, on mu povedal, aby zo seba nerobil debila, že na koho to skúša. Bol u neho štyri minúty. Nedával mu žiadne papiere ani obrázky, je to debil. Mal z neho nervy. V Y. bol u znalkyne sexuologičky, dávala mu otázky aj obrázky. Obžalovaný má problém s prostatou, so ženou už dlho nespával (u znalkyne uviedol, že so ženou spáva raz do mesiaca). Ku skutku uviedol, že mladému povedal iba tú jednu vetu: „do piče prečo toľko fajčíš, kokot fajčí.“ Ohľadom cigánky z R. obžalovaný uviedol, že to mladý sa chválil, že „jebal cigánku z R.“ Keď mladý ušiel, obžalovaný išiel do pol cesty, žiadne auto nevidel. V autobuse mladému nič škaredé nehovoril.

Z výpovede poškodeného mal. K.S., T. XX.XX.XXXX, ktorého obrazovo a zvukový záznam z prípravného konania zo dňa 30.05.2020 bol prehratý na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že maloletý po skutku vypovedal na polícii dňa 29.5.2020 a 30.5.2020, vypovedal zhodne. Z jeho výpovede vyplýva, že dňa 28.5.2020 sa mal na stanici stretnúť s C.. O 9,10 hod im išiel autobus do D.. Na stanici v T. I. T. D.R. videl obžalovaného so ženou, obžalovaný mu s rukou naznačoval, aby išiel k nemu, ale nech chvíľu počká, kým jeho žena odíde do roboty, potom ho zavolať, nech ide k nemu. Poškodený vie, že žena robila v I.. Jeho žena o brigáde nevedela, obžalovaný mu sám povedal, že žena nemôže vedieť, že sa s ním stretáva, že to nemá hovoriť nikomu. V autobuse mu hovoril, že ho spraví, on nevedel, čo to znamená. Hovoril, že ho spraví, on si myslel, že má niečo urobiť s drevom alebo tak. Išli do D., kde býva C.B.. Oni sa vopred dohodli, že si K..S. pôjde k nemu zarobiť, lebo už bol u neho prvýkrát na brigáde, on bol v pohode, preto išiel k nemu aj druhýkrát. O tej druhej brigáde sa dohodli vopred, obžalovaný mu hovoril o štvrtku, že mal ísť k nemu na robotu. Po ceste vyprával niečo, že ho spraví, vyprával mu vajíčko. Cestou mu obžalovaný hovoril, že „ty si jebal nejakú cigánku z R.R.“, že poškodený má už aj semeno, čo bolo pre neho nechutné. Ešte mu hovoril, že predá dom, pôjde bývať k nemu do T. I., aby bol blízko neho. Na stretnutí sa dohodli asi dva, tri dni predtým, dohodli sa osobne, pri pizzérke, sedeli na kofole. Pafo mu hovoril, že pôjde k nemu vo štvrtok, hovoril, že nemá nikoho volať, že má ísť sám, že to zvládne, nemá sa ničoho báť. On povedal, že ok, že on sa nebojí. Išli teda k jeho domu, C. mu ponúkol kapučíno. Chvíľu počkal vonku, potom mu ponúkol aj víno, čo on odmietol. Obžalovaný mu dal aj nejaké veci na oblečenie, aby si svoje nezašpinil. Tie poškodený potom vyhodil. Potom mu hovoril, že ho má vypiť rýchlejšie, potom mu hodil cigarety na stôl. Oni sedeli vonku, obaja si zapálili, potom C. povedal, aby rýchlejšie fajčil. Potom išli dovnútra, kde obžalovaný zamkol a povedal mu, že obžalovaný ho chce vyfajčiť. Vravil, že on to má rád holý, že sa nemá báť, že ho iba vyfajčí, bude sa mu to ľúbiť, že má vypnúť telefón. Poškodený ho akože vypoľ. Ešte mu sľúbil aj 50 eur za to, že sa nechá vyfajčiť. Poškodený to pochopil, že vyfajčiť kokot. Poškodený povedal a prosil ho, že nie, že nechce byť gay, je na baby a on mu povedal, že hneď teraz to budeš mať, tak začal rozkazovať. Obžalovaný mu kukal dolu medzi nohy a povedal, že ho chce vyfajčiť. On pochopil, že ho chce spraviť hore v izbe. Obžalovaný sa ho pýtal, kde to chce mať, on povedal, že lepšie hore v izbe, išiel s ním hore, chvíľu počkal, potom povedal, že sa ide dole rýchlo ešte napiť. Obžalovaný sa mal hore pripraviť. Vtedy ako mu to povedal, už sa poškodený celý triasol,

búchalo mu srdce, mal nápad, že skúsi útek alebo obžalovaného omráči hrnčekom. Poškodený zbehol dole, pustil vodu a obul sa, odomkol detskú poistku a utekal ku koľajniciam. Mal šťastie, že ušiel, že tam bola detská poistka. Počul obžalovaného ešte niečo za ním kričať. Obžalovaný mal vtedy oblečené červeno - čierne tričko Adidas. Utekal čo najrýchlejšie ku križovatke a zastavil jedného pána, on ho videl plakať, tak ho poprosil, či by ho nehodil do T. I., že mu aj zaplatí. Bolo to biele auto. Chcel mu dať tých 15 eur, čo mu v ten deň dal obžalovaný. On radšej zavolať políciu. Potom mu volala mama, ešte čakali na políciu. Ten pán potom videl v diaľke aj obžalovaného, mal červené tričko. Obžalovaný si u neho doma v ten deň dal nejaké tabletky, po čom mu začalo nejakú šibať. Obžalovaný ho iba raz chytil za líce, pohladkal ho a povedal môj kokotko. Obžalovaného pozná asi rok. Spoznali sa pri záhradke, on ich aj s bratom pozval na kofolu. On pozval na kofolu aj kamaráta. C. veril, hovoril mu o nejakej brigáde, že by mohol u neho robiť s drevom. Prvýkrát čo bol u neho doma na brigáde mu obžalovaný rozprával, že už mal nejakého chlapca na brigáde, ten ho okradol o 300 eur. Ale jemu verí. Keď bol poškodený u obžalovaného prvýkrát na brigáde, bol slušný, nebol nejaký zvláštny, druhýkrát bol zvláštny. Celkovo bol u neho iba dvakrát. Poškodený mu chcel iba pomôcť a zarobiť si. Ten druhýkrát mu obžalovaný do telefónu povedal, aby išiel iba on sám, žiadny kamaráti. Obžalovaný má jeho telefón na mobil. To telefónne číslo si pýtal obžalovaný. Obžalovaný mu volával často, o tretej, druhej aj keď bol poškodený v škole. Keď mu volal hovoril, že vajíčko čakaj ma na stanici, že ide niekde k lekárovi, že pôjdu spolu na kofolu alebo niekde. Obžalovaný ho oslovoval K., K. ako teplý. Obžalovaný chcel, aby ho poškodený volal vedúci. Po skutku poškodený pár dní nešiel ani von, bál sa aj sa mu snívalo o obžalovanom, že zobral nôž a čakal na neho, že ho chce zabiť, lebo ho udal. To sa mu snívalo, ale obžalovaný sa mu nevyhrážal. Obžalovaný určite vedel, koľko má poškodený rokov, lebo mu to povedal, minulý rok mu hovoril, že má 12, teraz už 13 rokov. Teraz sa už bojí menej, keď je obžalovaný zavretý. Nevie, čoho je obžalovaný schopný, berie aj lieky na hlavu, nevie čo by urobil jemu, jeho mame či kamarátom. Bojí sa, aby ho obžalovaný nevyhľadal, aby mu niečo nespravil za to, že ho udal.

Z výpovede svedkyne poškodenej I. S.Y. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je matkou poškodeného mal. K..S., T. XX.XX.XXXX. Od syna vie, že sa spoznal s obžalovaným na F. ulici, obžalovaný mu ponúkal brigády, syn si chcel iba zarobiť. Svedkyňa vie, že raz bol syn u obžalovaného, mal ísť s ním aj S. I., ale nakoniec tam bol iba mal. K..S.. Prvýkrát si u obžalovaného zrobil 7 eur, obžalovaný mu dal aj tepláky, syn bol vtedy v poriadku. Potom neskôr prišiel za ňou syn K..S., že si chce zarobiť, ona chcela, aby s ním išiel buď S. alebo brat N., s tým súhlasila. Potom jej mal. K..S.. povedal, že je pár dní dohodnutý s C., mal s ním ísť aj S., no obžalovaný nechcel, aby niekto išiel s K..S., ten mal ísť sám. To jej potom povedal syn. Ona v deň skutku volala K..S., bol s obžalovaným v autobuse smerom do D., vtedy jej povedal, že je s C. sám. Ona sa bála, preto mu v ten deň viackrát volala. Potom mu volala, akurát pil kapučíno, rozprávali sa s C., ona mu povedala, aby sa ponáhal, vtedy nič zvláštne nehovoril, nič netušil. Keď mu volala v ten deň naposledy, mal. K..S.. plakal, že čakajú s nejakým ujom na políciu. K..S.. jej hovoril, že on neurobil nič zlé, že ujo ho chcel znásilniť, že je teraz s nejakým ujom, ktorému chcel dať zarobené peniaze, aby ho zaviezol domov. To bol pán I.. Že obžalovanému ušiel a on na neho ešte kričal cez koľajnice. Povedal jej, že obžalovaný vnútri domu zamkol dvere - detskú poistku, že sa ide hore do izby nachystať, nech sa on vyzlečie, že ho chce vidieť celého nahého. Mal. K..S.. obžalovanému povedal, že sa chce napiť vody, potom mu ušiel, obžalovaný za ním kričal, potom zastavil svedka I., ktorý išiel autom. Syn jej povedal, že na prvej brigáde obžalovaný taký nebol, on si chcel iba zarobiť peniaze na kredit a cigarety. Obžalovaný mu dal 15 eur, to mu dal za robotu, on mu veril, chcel si iba zarobiť. Svedkyňa synovi mal. K..S.. verí. Chce len, aby obžalovaný už neublížil jej synovi ani iným deťom. Mal. K..S.. chodí síce na špeciálnu školu, ale je to dobrý chlapec, dôverčivý, pomáha starším ľuďom. Teraz to celkom dobre znáša. K..S.. trvá na tom, čo povedal aj teraz, opakuje jej o skutku to isté, svoju výpoveď nemení. V autobuse mu mal obžalovaný hovoriť, že ho zničí, urobí, on to bral ako pri práci, až potom pochopil. Svedok I. ho zachránil, nevie, ako by to dopadlo, keby ho mal. K..S.. nezastavil. Na otázky svedkyňa uviedla, že syn má 13 rokov, chodí na špeciálnu školu lebo má slabšiu reč, ale nie je problémový, nepije, síce fajčí, ale iné nie. Syn jej povedal, že ujo ho chcel znásilniť, to povedal aj svedkovi I., toho mal. prosil, aby ho zaviezol domov, chcel mu dať 15 eur, čo zarobil, ujo išiel najskôr za ním, on sa bál. Auto stopol mal. na ceste za koľajnicami blízko bydliska obžalovaného. V autobuse mu hovoril niečo v tom zmysle, že „ho spraví, niečo o cigánkach z R., spravím ťa, vyfajčím ťa“ to jej povedal syn. Tiež mu mal povedať, že predá dom, pôjde bývať za mal. do T. I. T. D.. Doma mu obžalovaný hovoril, že sa ide hore nachystať, že sa má vyzliecť dohola, mal. odopol detskú poistku, utiekol. Vnútri nechal pohár z kapučína. Syn jej povedal, že vnútri si ujo mal dať nejakú tabletku, potom akoby mu preplo. V telefóne bol vystrašený a plakal. Po skutku sa mal. K..S.. prvých pár dní budil, plakal zo sna, chcel na to zabudnúť, sústredí sa na školu. Lekára psychológa nemusel vyhľadať. Ona dáva synovi vreckové. Mal.

vedel, že obžalovaný je chorý, má problémy s nohami a má aj cukrovku. Syn jej povedal, že obžalovaný ho v ten deň jedenkrát pohladkal po líci, iné dotyky tam neboli. Synovi verí, neklamal by.

Z výpovede svedka I. I. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaného ani mal. poškodeného K..S.. nepozná. Dňa 28.5.2020 išiel autom zo G. U. cez D., kde na križovatke na R. mu skoro skočil pod auto nejaký chlapec. Svedok mal otvorené okno, bolo teplo. Chlapec ho prosil, aby ho odviezol do T. I. T. D., že ho chce niekto zneužiť alebo znásilniť. On potom volal políciu, počkal s chlapcom na políciu. Chlapec mu povedal, že bol u nejakého pána na brigáde s drevom, že ho ujo chcel vyfajčiť. Chlapec bol rozrušený, plakal, volal s matkou počas toho, ako čakali na políciu. Chlapec bol rozrušený a hovoril niečo v tom zmysle, že ujo ho chce vyfajčiť a znásilniť. Povedal mu, že on mu utiekol, že ujo išiel za ním. Svedok potvrdil, že videl niekde v diaľke osobu, bol to muž, tú by však nevedel identifikovať, bola ďaleko. Nepočul ju nič hovoriť. Vie, že tá osoba mala na sebe červenú mikinu. Chlapec mu ukázal na tú osobu, že on ho naháňa, že mu utiekol z domu, že mal šťastie, lebo tá osoba má problémy s chôdzou. Potom tá osoba zmizla. Chlapec mu meno uja nepovedal. Chlapec mu chcel dať 15 eur, ktoré mal zarobiť na brigáde, aby ho svedok odviezol. Chlapec veľmi plakal, bol vystrašený, rozrušený. Podľa svedka si to nevymyslel. Chlapec naliehal, aby ho zaviezol, že mu zaplatí.

Z výpovede svedka S. I. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je dobrý kamarát poškodeného mal. K..S.. Svedok uviedol, že videl, ako obžalovaný ponúkal mal. K..S.. cigarety a dal mu aj peniaze, pozval ho aj na kofolu. Volali si, párkrát sa stretli. Obžalovaného svedok pozná cez mal. K..S., spoznal ho tento rok. Svedok videl, ako raz obžalovaný volal K..S., aby sa mohli stretnúť, vie, že K..S. a obžalovaný sa stretli jedenkrát. Vtedy ho K..S. volal, on nešiel s ním. Svedok ich videl sa aj rozprávať, nevie o čom sa bavili, on u obžalovaného doma nebol ani raz, svedok sa s obžalovaným ani nerozprával. Vie o brigáde, na ktorej bol mal. K..S. u obžalovaného, robil niečo s drevom za čo dostal 15 eur. Po tom, ako sa toto stalo už mal. K..S. nechodí na brigády. S K..S. sa stretáva aj teraz. Ohľadom skutku mu mal. K..S. povedal, že ho chcel pán obžalovaný znásilniť, on mu utiekol s plačom zastavil okoloidúce auto, chcel odvieť do T. I. T. D.. Keď mu o tom mal. rozprával bol vystrašený, triasol sa, rýchlo rozprával a plakal pri tom. To bolo pár hodín po skutku. Mal. mu hovoril, že aj cestou v autobuse mu obžalovaný hovoril, aby ho doma vyfajčil, doma mal potom blbé narážky. Podľa svedka to mal. K..S. poznačilo, nechodí už na brigády, nechce sa o tom baviť.

Z výpovede svedka Q. R. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je dobrý kamarát obžalovaného, osem mesiacov spolu robili. Obžalovaný je podľa neho slušný, bez konfliktov. Uviedol, že bol svedkom toho, ako si mal. K..S. pýtal od neho aj od obžalovaného peniaze aj cigarety. Ku skutku sa nevedel vyjadriť, nebol tam, v ten deň nebol s obžalovaným. Počul od matky poškodeného, že ona nechala obžalovaného zavrieť, potom mu žena obžalovaného povedala, že obžalovaného vzala polícia. Nevedel, že mal. K..S. bol v minulosti na brigáde u obžalovaného, o tom mu obžalovaný nepovedal. Podľa neho je obžalovaný na ženy, nie na chlapcov a deti. Obžalovaný mal. K..S. niekedy pozval aj na kofolu, dal mu aj niekoľko centov. Ku skutku sa svedok nevie vyjadriť.

Z výpovede svedkyne F. R. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je manželkou obžalovaného. Mal. K..S. pozná iba z videnia, pýtal od ľudí eurá a cigarety. Nebola pri skutku, nevie sa k nemu vyjadriť. Spolu s obžalovaným majú tri deti. Podľa nej je to lož, skutok sa nestal. Mal. K..S. videla iba raz, nevidela, že by sa s ním obžalovaný rozprával. Svedkyňa tiež nevedela nič o tom, že mal. bol u nich na brigáde aj v minulosti, muž jej o tom nepovedal. Podľa nej nemá obžalovaný sklony k deťom. Má zdravotné problémy. Ku skutku sa nevie vyjadriť, podľa nej je muž nevinný.

Zo záverov znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, drogové závislosti, alkoholizmus a sexuológia MUDr. Danice Caisovej - Škultétyovej, ktorá vypracovala konzultantský posudok na obžalovaného C. R. č. 36/2020 zo dňa 18.8.2020 a bola na hlavnom pojednávaní vypočutá tak ako aj znalec MUDr. Svetozár Droba, vyplynulo, že zotrúva na svojich záveroch uvedených v konzultantskom posudku. Znalčka vykonala PPG vyšetrenie u obžalovaného. Zo záverov posudku č. 36/2020 a z výpovede znalca k znaleckému posudku na obžalovaného vyplynulo, že znalčka bola pribratá na vykonanie PPG vyšetrenia u obžalovaného C. R.. Znalčka v posudku uviedla, že vyšetrenie obžalovaného vykonala dňa 15.7.2020. Pri vyšetrení bolo zistené, že obžalovaný má priemernú sexuálnu apetenciu (v komparácii s vekom), s výrazne nízkou špecifickou vyberavosťou objektu, tumescenciu spôsobila aj žena atraktívna, dievča, chlapci, muži, aj heterosexuálne aktivity. Rovnako pozitívne reagoval na podnety zo spektra sexuálnej agresivity. Obžalovaný nemá dostatočne fixované zábrany voči menšinovým - deviantným podnetom, či už sa to týka objektu (chlapci, muži) či sa to

týka aktivity (sexuálna agresivita). PPG záznam svedčí pre minimálnu vyberavosť sexuálneho systému a nízkej úrovni zábran voči menšinovým formám sexuálnej aktivity, záznam svedčí aj pre poruchu erekcie, poruchy stoporenia. Nie je u neho možné stanoviť, ktorý objekt (žena, muž, dievča, chlapec) je preferovaným objektom sexuálneho záujmu. Mal mnoho sexuálnych kontaktov so ženami v minulosti, preto je oblasť dvorenia málo prepracovaná a párovanie je povrchné a rýchle. Libido u obžalovaného je však živé. Je u neho možné aj menšinové sexuálne správanie. U obžalovaného je možné predpokladať, že vzhľadom na zistené - pri zachovanom libide a poruche erekcie - stoporenia sa obžalovaný laickým spôsobom snažil svoju erekciu oživiť (erotickým kontaktom s chlapcom). Nie sú u neho známky jednoznačného homoerotického zamerania. Možné menšinové sexuálne správanie. Chýba u neho časť sexuálneho systému C podľa Kolářský. Osobnosť obžalovaného je emočne instabilná, impulzívny typ. Zo záverov znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Svetozára Drobu č. 139/2020 a konzultanta - sexuológa MUDr. Danice Caisovej - Škultétyovej č. 36/2020 z 18.8.2020 vyplýva, že obžalovaný C. R. v čase spáchania skutku ani v súčasnej dobe netrpí duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. U obvineného sa jednalo a jedná o deficit kognitívnych funkcií (poznávacie funkcie, intelekt, pamäť, pozornosť, úsudky) v zmysle disperzného deficitu, podmieneného najmä nedostatočne podnetným prostredím v detstve a v čase získavania základného vzdelania a životných skúseností. Osobnosť obvineného je emočne nestabilná, impulzívny typ. Obvinený v čase skutku vedel a mohol rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania v plnom rozsahu. Rovnako v plnom rozsahu mohol a vedel toto svoje konanie ovládať. Po vykonanom sexodiagnostickom vyšetrení konzultantka - sexuologička konštatuje, že sexualita obvineného C. R. je deviantná. Jeho objektové preferencie sú široké. Obvinenému chýbajú inštinktívne fixované zábrany voči menšinovým sexuálnym aktivitám (efébi, sexuálne agresívne, nátlakové aktivity). Obžalovaný sexuálnu deviáciu bagatelizuje. Jeho pobyt na slobode je zo sexuologického hľadiska bez adekvátnej ochrannej liečby pre spoločnosť nebezpečný. Znalec navrhol uloženie ochrannej ústavnej sexuologickej liečby. Obvinený je schopný chápať zmysel trestného konania. Na pojednávaní znalkyňa MUDr. Caisová Škultétyová uviedla, že sa záverov jej posudku pridržiava. Obžalovaný ako 40-ročný utrpel úraz hlavy, v rokoch 2010-2014 bol psychiatrickým pacientom. Po PPG vyšetrení nebolo u neho možné jednoznačne určiť sexualitu. Bolo zistené, že nemá dostatok zábran voči menšinovým sexuálnym skupinám, možno aj z dôvodu úrazu mozgu. Deviácia u obžalovaného R. spočíva v tom, že u neho chýba časť sexuálneho systému C podľa Kolářský, teda chýba časť motivačného systému, nedá sa určiť, k akým sex. skupinám inklinuje. Časť sex. systému sa u neho mohla poškodiť aj pod vplyvom choroby - úraz hlavy, porucha mozgu. Nemá zábrany sa kontaktovať s menšinovými skupinami, napr. aj s deťmi. Je neurčité, či je heterosexuál alebo homosexuál, jeho orientácia sa nedá určiť, hoci on o sebe tvrdí, že je hetero. PPG vyšetrenie zistilo u obžalovaného stratu averzii. U obžalovaného je libido zachované, teda chuť na sex, hoci má problémy s erekciou. Pred znalkyňou uviedol, že má so ženou sex jedenkrát mesačne. Pri vyšetrení boli u neho malé rozdiely reakcií, tumescencií, pri ženách, mužoch, dievčatách, chlapcoch (premietané fotografie chlapcov vo veku 12 - 14 r.), teda reagoval na všetko. V danom prípade k párovaniu s mal. K..S.. nedošlo, nedošlo k styku, boli z jeho strany narážky na mal. no znalkyňa sa nevyjadřila, či mal. K..S.. porozumel, čo obžalovaný chcel, mal. ani nemusel spočiatku uvažovať o homosexualite obžalovaného. Nakoľko nie je u neho možné zistiť, aký objekt je u neho preferovaný, nie je u neho jasná motivácia, je jeho pobyt na slobode nebezpečný hlavne z dôvodu recidívy. Je potrebné, aby sa obžalovaný zorientoval v sexualite, naučil sa zábranam, aby nedošlo k recidíve. Na pojednávaní znalec MUDr. Svetozár Droba uviedol, že sa záverov posudku pridržiava. U obžalovaného bol zistený deficit kognitívnych funkcií, nie je to ale mentálna retardácia. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase skutku boli plne zachované, je schopný chápať zmysel trestného konania.

Zo záverov znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a klinická psychológia dospelých PhDr. Magdalény Krasulovej, ktorá vypracovala znalecký posudok na poškodeného mal. K..S.., T.. XX.XX.XXXX č. 12/2020 zo dňa 06.07.2020 a bola na hlavnom pojednávaní vypočutá, vyplynulo, že zotrúva na svojich záveroch uvedených v znaleckom posudku. Zo záverov znaleckého posudku a z výpovede znalca vyplynulo, že aktuálny intelektový (rozumový) potenciál chlapca sa pohybuje na úrovni ľahkej mentálnej retardácie (debilita), navštevuje špeciálnu základnú školu. Kognitívne funkcie (pozornosť, pamäť, myslenie) je oslabené. Myslenie u neho je však koherentné, bez obsahových porúch, s oslabením rozumových schopností. U maloletého nie sú prítomné konfabulatórne tendencie.

Osobnosť mal. K..S.. je pubertálna, aktuálne bez známk patológie. Psychosexuálne je nezrelý, voči opačnému pohlaviu skôr hanblivejší. Konvenčné testovanie reality je zachované, nie sú u neho prítomné poruchy vnímania a myslenia v zmysle patológie (halucinácie, bludy, obsahové poruchy myslenia). U

chlapca je prítomná sugestabilita, citová a vôľová labilita, úzkosť či pasivita. Schopnosť vnímať a prežívať udalosti, ktoré prežil je v čase spáchania skutku oslabená (má problém v časovej orientácii). Mal. nie je aktuálne schopný objektívne popísať prežité udalosti, môže tieto udalosti zľahčovať, môže byť snaha prežité udalosti vytesniť z pamäti, nemá chuť opakovať prežité udalosti, je to pre neho mentálne náročné. Znalkyňa v psychickom obraze mal. K..S.. nezistila žiadnu patologickú symptomatológiu: chorobné príznaky - depresia, plačlivosť, neschopnosť prežívať radosť, potešenie, sklúčenosť, utiahnutosť, teda maloletému ujma resp. trauma v kontexte prežitých udalostí nevznikla. Znalec u mal. konštatoval, že všeobecná psychologická vierohodnosť je významne oslabená najmä s poukazom na retardovaný psychický vývin a deficit v celkových kognitívnych funkciách. Špecifická psychologická vierohodnosť je tiež oslabená. Na pojednávaní znalec PhDr. Krasulová uviedla, že mal. K..S.. vypovedal o skutku dvakrát pred vyšetrovateľom dňa 29.5. a 30.5.2020. Znalkyňa maloletého vyšetrila dňa 24.6.2020 (teda takmer mesiac po skutku). Maloletý v čase vyšetrenia o skutku už nechcel hovoriť, chcel sa pripravovať do školy, sústrediť sa na budúcnosť. Vzhľadom na zistenú mentálnu retardáciu mal problém popísať prežité udalosti. Znalkyňa si nemyslí, že by maloletý fabuloval (vymýšľal si) ani pri výpovedi u nej, ani na polícii. Sexualita je nevyzretá vzhľadom na jeho vek, osobnosť, mentálnu úroveň, fyzickú úroveň maloletého. Počas vyšetrenia neboli použité vulgarizmy. Znalkyňa nevie, či sa skutok stal, nevie, ako narážky obžalovaného mohol poškodený chápať. Narážky tam boli, tieto maloletý v autobuse nepochopil, doma u obžalovaného ich už pochopil a zľakol sa. Znalec poukázal na skutočnosť, že na interpretáciu prežitých udalostí u mal. má vplyv určite aj strach, ktorý poškodený prežíval počas skutku, tento sa môže prejaviť zrýchlenou rečou (ako na ňu poukázal svedok S. I., keď mu poškodený popisoval skutok), zmena tém, vychýlené vyjadrovanie pri popise skutku, snaha o vytesnenie prežitých udalostí - nechce o skutku hovoriť, je to pre neho neprijemné (potvrdila matka, že sa pár dní po skutku nechcel o tom baviť, ani so svedkom I., snaha sústrediť sa na školu a budúcnosť a pod.). Stres teda môže ovplyvniť jeho neverbálny aj verbálny prejav. Vplyv na mieru stresu vyvolanú u poškodeného malo určite aj to, že k dokonaniu trestného činu nakoniec nedošlo, jednalo sa o štádium pokusu trestného činu, čo malo podľa znalkyne rozhodne vplyv aj na skutočnosť, že u poškodeného neboli zistené následky (traumy, ujma) z dôvodu prežitých udalostí. Myslenie je koherentné, môže dôjsť k chybám v usudzovaní, ale nie sú prítomné bludy či halucinácie. Myslenie je ucelené, bez obsahových porúch. Maloletý si nevymýšľal, domýšľanie môže byť prítomné, ale výmysel celého skutku znalkyňa poprela, nebola u neho zistená patológia v smere psychických porúch. Znalkyňa nezistila dôvod, prečo by si to mal. vymýšľal. U mal. bola zistená protirečivosť v tom zmysle, že obžalovaného popisuje na jednej strane ako slušného (čo opakovane popísal aj keď uvádzal, že pri prvej brigáde u neho bol slušný) a na strane druhej ako zvláštneho (prežité udalosti po skutku pri druhej brigáde, dal si doma tabletku, potom akoby mu prešlo, tak to popísal aj matka).

Maloletý poškodený K..S.. popísal priebeh skutku aj pred hliadkou polície, ktorej úradný záznam z 28.5.2020 bol oboznámení na pojednávaní. Z uvedeného okrem iného vyplýva, že oznamovateľ svedok I. volal hliadku dňa 28.5.2020 okolo 12,05 hod. Uviedol, že 13 ročný chlapec ho zastavil, prosil ho aby mu pomohol po tom ako ušiel neznámemu mužovi, u ktorého bol na brigáde, ktorý ho chcel znásilniť. Svedok I. uviedol, že v diaľke videl muža v červenom tričku, utekal v smere od nich, presnejší popis nevedel. Maloletý hliadke popísal, že muža poznal z minulosti, nakoľko mu muž ponúkol brigádu. S týmto sa viezol pred brigádou v autobuse do D., chcel si zarobiť peniaze, počas jazdy mu rozprával reči ako ho spraví, čomu on nerozumel. Doma mu ponúkol kávu, raz ho pohladil po líci, dal mu 15 eur za prácu, ktorú bude vykonávať. Vnútri muž zamkol vchodové dvere. Potom ho zavolať muž do spálne, on sa prezliekol, mal ho vyfajčiť, preto mal. povedal, že či sa môže ísť napiť dole, muž mu dovolil, že medzitým sa on pripraví. Vtedy chlapec z domu ušiel, bál sa, že ho muž dobehne, vyhľadal pomoc. Počas vyťaženia maloletej osoby sa pokúšal neznámy muž kontaktovať ho telefonicky 22-krát z mobilného čísla XXXX XXX XXX. Súd oboznámil aj správu operátora 4ka, z ktorej vyplýva, že po skutku sa obžalovaný maloletého pokúšal opakovane, okolo 40-krát, kontaktovať, ako aj to, že obžalovaný maloletého kontaktoval aj predtým, ako došlo k skutku. Podľa výpisu hovorov ho opakovane niekoľkokrát kontaktoval už od začiatku mája 2020.

Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný C. R. naposledy pracoval na dohodu o vykonaní práce od 4.12.2019 do 31.12.2019, predtým ako zamestnanec od 10.1.2018 do 15.9.2019 a aktuálne poberá starobný dôchodok vo výške 347 eur.

Z lustrácie ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR je zrejmé, že obžalovaný sa nedopustil priestupku.

Z odpisu z registra trestov GP SR je zrejmé, že obžalovaný bol trikrát právoplatne odsúdený v rokoch 1977 Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 3T/1354/76 za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1 z.č. 140/1961 Zb. na nepodmienečný trest tri roky, 1984 Okresným súdom Brno pod sp. zn. 2T/482/84 a naposledy v roku 1986 Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 5D/664/86 za trestný čin rozkrádanie majetku v socialistickom vlastníctve na nepodmienečný trest vo výmere 10 mesiacov. Odsúdenia má zahladené.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 211 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, kto vydá, čo aj z nedbanlivosti, osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že zvädza ju k záhaľčivému alebo nemravnému životu.

Podľa § 134 ods. 4 Trestného poriadku, ak je ako svedok v trestnom konaní vypočúvaná osoba, ktorá je obzvlášť zraniteľnou obeťou podľa osobitného predpisu, treba vykonať výsluch ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch v ďalšom konaní už nemusel opakovať; ustanovenie § 135 ods. 1 tým nie je dotknuté. Výsluch sa vykoná s využitím technických zariadení určených na záznam zvuku a obrazu alebo s využitím technických zariadení určených na prenos a záznam zvuku a obrazu; ustanovenie § 270 ods. 2 tým nie je dotknuté. Orgán činný v trestnom konaní zabezpečí, aby výsluchy v prípravnom konaní viedla tá istá osoba, ak sa tým nenaruší priebeh trestného konania. Ak je ako svedok vypočúvaná obzvlášť zraniteľná obeť podľa osobitného predpisu, o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej osobné vlastnosti, vzťah k páchatel'ovi alebo závislosť od páchatel'a, povahu a okolnosti spáchania trestného činu mohlo nepriaznivo ovplyvniť jej telesnú integritu alebo duševnú integritu alebo vystaviť ju riziku druhotnej viktimizácie, k výsluchu sa priberie psychológ alebo znalec, ktorý so zreteľom na predmet výsluchu vypočúvanej osoby prispeje k správne vedeniu výsluchu; ustanovenie § 135 ods. 1 tým nie je dotknuté. Pred vypočutím svedka podľa štvrtej vety orgán činný v trestnom konaní prekonzultuje spôsob vedenia výsluchu so psychológom alebo znalcom, ktorý bude pribraný k výsluchu, aby sa zabezpečilo správne vykonanie výsluchu a predišlo sa druhotnej viktimizácii.

Podľa § 135 ods. 1 až 4 Trestného poriadku, ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako 18 rokov o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na jej vek mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj, treba výsluch vykonávať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, aby sa výsluch v ďalšom konaní už nemusel opakovať. K výsluchu sa priberie psychológ alebo znalec, ktorý so zreteľom na predmet výsluchu a stupeň duševného vývoja vypočúvanej osoby prispeje k správne vedeniu výsluchu a zástupca orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ak nie je na výsluchu prítomný opatrovník podľa § 48 ods. 2. Ak to môže prispieť k správne vykonaniu výsluchu, prizve sa k výsluchu aj zákonný zástupca alebo pedagóg. Pred vypočutím svedka podľa prvej vety orgán činný v trestnom konaní prekonzultuje spôsob vedenia výsluchu so psychológom alebo znalcom, ktorý bude pribraný k výsluchu, a ak je to potrebné, aj s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zákonným zástupcom alebo pedagógom tak, aby sa zabezpečilo správne vykonanie výsluchu a predišlo sa druhotnej viktimizácii. (2) V ďalšom konaní má byť taká osoba vypočúvaná znova len v nevyhnutných

prípadoch, v prípravnom konaní len so súhlasom prokurátora. V konaní pred súdom možno na podklade rozhodnutia súdu vykonať dôkaz prečítaním zápisnice i bez podmienok uvedených v § 263. Osoba, ktorá bola pribraná k výsluchu, sa podľa potreby vypočuje na správnosť a úplnosť zápisnice alebo na spôsob, akým bol výsluch vykonaný, ako aj na spôsob, akým vypočúvaná osoba vypovedala. (3) Ak je ako svedok vypočúvaná osoba mladšia ako 18 rokov a ak ide o trestný čin spáchaný voči blízkej osobe alebo zverenej osobe alebo je zrejmé z okolností prípadu, že opätovná výpoveď osoby mladšej ako 18 rokov môže byť ovplyvnená, alebo je odôvodnený predpoklad, že výsluch by mohol nepriaznivo ovplyvňovať duševný a mravný vývoj osoby mladšej ako 18 rokov, výsluch sa vykoná tak, aby osoba mladšia ako 18 rokov mohla byť v ďalšom konaní vypočutá len výnimočne. Ďalší výsluch osoby mladšej ako 18 rokov sa v prípravnom konaní môže vykonať len so súhlasom jej zákonného zástupcu a v prípadoch podľa § 48 ods. 2 so súhlasom opatrovníka. (4) Ak bola vypočutá osoba mladšia ako 18 rokov podľa odseku 3, v konaní pred súdom sa pri vykonávaní tohto dôkazu postupuje podľa § 270 ods. 2; výsluch tohto svedka možno v konaní pred súdom vykonať len výnimočne.

Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa čl. 12 ods. 1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názorom dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Za tým účelom sa dieťaťu poskytuje najmä možnosť, aby sa vypočulo v každom súdnom alebo správnom konaní, ktoré sa ho dotýka, a to buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu alebo príslušného orgánu, pričom spôsob vypočutia musí byť v súlade s procedurálnymi pravidlami vnútroštátneho zákonodarstva.

Podľa čl. 19 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa, tieto ochranné opatrenia zahŕňajú podľa potreby účinné postupy na vytvorenie sociálnych programov zameraných na poskytnutie nevyhnutnej podpory dieťaťu a tým, ktorým sa zverilo, ako aj iné formy prevencie. Na účely zistenia, oznámenia, postúpenia, vyšetrovania, liečenia a následné sledovanie uvedených prípadov zlého zaobchádzania s deťmi zahŕňajú takisto podľa potreby postupy pre zásahy súdnych orgánov.

Podľa čl. 31 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa na odpočinok a voľný čas, na účasť na hre a oddychovej činnosti zodpovedajúcej jeho veku, ako aj na slobodnú účasť na kultúrnom živote a umeleckej činnosti.

Podľa čl. 32 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa na ochranu pred hospodárskym vykorisťovaním a pred vykonávaním akejkoľvek práce, ktorá môže byť preň nebezpečná, alebo brániť jeho vzdelávaniu, alebo ktorá by škodila zdraviu dieťaťa alebo jeho telesnému, duševnému, duchovnému, mravnému alebo sociálnemu rozvoju.

Súd po vykonanom dokazovaní obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona a zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. V prejednávanej veci súd uvádza, že zo strany obžalovaného došlo k naplneniu skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, keďže obžalovaný konaním, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle osobu mladšiu ako pätnásť rokov iným spôsobom sexuálne zneužiť, pričom nedošlo k dokonaniu trestného činu. Toto ustanovenie chráni mravný a fyzický vývin detí mladších ako pätnásť rokov pred rôznymi útokmi na ich sexuálnu nedotknuteľnosť. Predmetom útoku sú osoby mladšie ako pätnásť rokov, ktoré sú chránené bez ďalších podmienok. Nezáleží na ich pohlaví, ich sexuálnej vyspelosti ani na ich prípadnom súhlase s konaním páchatel'a. Za iný spôsob sexuálneho zneužívania sú považované iba intenzívnejšie zásahy do sexuálnej sféry. Súlož aj iný spôsob sexuálneho zneužívania zákon kladie na jednu úroveň a nie je rozdiel akým konaním k pohlavnému zneužitiu došlo. Pri inom sexuálnom zneužití to môže byť aj osoba rovnakého pohlavia. Obžalovaný tiež naplnil skutkovú podstatu prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, keďže obžalovaný vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju vzádzal k nemravnému

životu. Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnej výchove osôb mladších ako osemnásť rokov bez ohľadu na prípadnú plnoletosť nadobudnutú uzavretím manželstva pred dovŕšením osemnásteho roku veku. K umožneniu alebo k zvädzaniu k záhalčivému alebo nemravnému životu je treba uviesť, že ani v jednom prípade sa nevyžaduje, aby konanie malo za následok nebezpečenstvo spustnutia (postačí, že došlo k ohrozeniu, teda k vzniku nebezpečenstva spustnutia). Nemravným životom sa rozumie život vedený v rozpore so zásadami morálky.

Na základe vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom bol zistený skutkový stav tak, ako je uvedené v skutkovej vete vyhláseného rozsudku. Z vykonaných dôkazov bolo zistené, že obžalovaný C. R. sa dopustil zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Dokazovanie bolo vykonané výsluchom obžalovaného C. R., výsluchom poškodenej I. S., výsluchom svedkov I. I., S. I., F. R., Q. R.. Ďalej súd vykonal dokazovanie výsluchom znalca MUDr. Danice Caisovej Škultétyovej, MUDr. Svetozára Drobu a PhDr. Magdalény Krasulovej a oboznámením záverov ich znaleckého posudku. Dokazovanie bolo ďalej vykonané prehratím obrazovo zvukových záznamov z výsluchu svedka poškodeného mal. K..S., T.. XX.XX.XXXX z 30.05.2020. Dokazovanie bolo vykonané aj oboznámením a prečítaním ostatných listinných dôkazov vzťahujúcich sa na predmetnú vec a osobu obžalovaného.

V prípravnom konaní boli vykonané výsluchy maloletého poškodeného K..S., T.. XX.XX.XXXX. Výsluchy poškodeného maloletého boli vykonané v súlade s čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa a kontradiktórnym spôsobom, so zachovaním práva obvineného na obhajobu čl. 6 ods. 3 písm. d) Európskeho dohovoru o ľudských právach. Tvrdenie poškodeného maloletého vyvracia tvrdenie obžalovaného. Vina obžalovaného R. bola v konaní priamo preukázaná predovšetkým výpoveďou maloletého poškodeného K..S., T.. XX.XX.XXXX. Maloletý G.D. zhodne a opakovane popísal konanie obžalovaného pred vyšetrovateľom dňa 29.5.2020 a 30.5.2020, teda druhý a tretí deň po skutku, tiež ho popísal zhodne svedkovi I. ako aj matke S. či svedkovi I. bezprostredne po skutku. Znalkyňa PhDr. Krasulová vyšetrovala maloletého až dňa 24.6.2020, teda takmer mesiac po skutku. Matka maloletého potvrdila, že do dňa jej výpovede na hlavnom pojednávaní sa maloletý poškodený pridržiaval svojej verzii, na svojej výpovedi nič nezmenil, trvá na nej a nepovedal jej nič v tom zmysle, že by si mal skutok vymyslieť. Maloletý popísal konanie obžalovaného R. v deň skutku 28.5.2020 tak, že sa stretli na stanici po predchádzajúcej dohode s obžalovaným C. R., ktorý poškodeného opakovane viacnásobne kontaktoval aj pred skutkom. Obžalovaný volal poškodenému, aby išiel k nemu na brigádu, nech ide sám, aby sa ničoho nebál. Spolu išli autobusom do D., kde býval obžalovaný. V autobuse hovoril obžalovaný poškodenému maloletému slová „spravím ťa“, hovoril mu vajíčko, no poškodený nechápal, ako to myslí, myslel, že sa jedná o prácu s drevom, ktorú mal spraviť. Poškodený popísal aj narážky obžalovaného z minulosti ako napr. oslovenie maloletého „kokotko môj“, alebo mu hovoril „jebal si cigánku z R.“, alebo že „už má semeno“. Doma mu obžalovaný ponúkol kapučíno, víno aj cigarety. Poškodený si dal kapučíno a zafajčil si. Obžalovaný, keď prišli k nim domov, dal mal. 15 eur, hoci ešte žiadnu prácu poškodený neurobil. Dostal od obžalovaného aj oblečenie, pričom poškodený sa prezliekol pred obžalovaným. Keď vošli dovnútra domu, obžalovaný zamkol dom zvnútra. Obžalovaný hovoril, že chce vyfajčiť, že to má rád holý, nemá sa báť, že sa mu to bude páčiť. Ponúkal mu aj 50 eur za to vyfajčenie. Obžalovaný mu kukal dolu medzi nohy a povedal, že ho chce vyfajčiť. Poškodený maloletý toto odmietal a prosil ho, že to urobiť nechce. Obžalovaný na tom trval, išiel sa nachystať na poschodie do izby. Vtom začal poškodený mal. K..S.. zvažovať, či sa pokúsi o útek alebo obžalovaného omráči hrnčekom z kávy. Povedal obžalovanému, že sa ešte ide napiť, dole na prízemí domu pustil vodu, obul sa, odomkol detskú poistku na dverách a utekal preč smerom ku koľajniciam. Obžalovaný za ním chvíľu išiel, niečo kričal, mal červené tričko. Zastavil okoloidúce auto, plakal, triasol sa, prosil o pomoc, aby ho zaviezol do T. I. T. D., že mu dá aj 15 eur, ktoré mu dal obžalovaný. Zavolali políciu, medzitým telefonoval s matkou, ktorej všetko povedal. Pánovi, ktorý šoféroval auto povedal, že bol u uja na brigáde, že ho chcel znásilniť, že mu ušiel. Pán videl v diaľke obžalovaného, ktorý mal na sebe červené tričko. Po príchode hliadky mal. poškodený celý priebeh skutku zopakoval polícii. Poškodený popísal, že obžalovanému veril, že bol u neho predtým raz na brigáde, kedy bol slušný, nechápe, prečo sa takto správal. Poškodený poukázal na to, že si obžalovaný doma v ten deň dal nejakú tabletku, po ktorej mu akoby šibalo. Obžalovaný ho volal môj kokotko, on mu musel hovoriť vedúci. Obžalovaný ho raz pohladkal po líci. Poškodený mu chcel iba pomôcť, lebo vedel, že má zdravotné problémy. Chcel si zrobiť. Nemá dôvod klamať. Obžalovaný mu volával často, aj do školy. Obžalovaný R. vravel, aby k nemu išiel sám, nech nevolá nikoho, čo poškodený aj urobil. Obžalovaný vedel, že maloletý má iba 13 rokov. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z

výpovede svedka I., ktorému chlapec priebeh skutku popísal hneď, ako obžalovanému unikol. Potvrdil, že chlapec bol vystrašený, triasol sa a plakal. Uviedol, že si nemyslí, že by si to vymyslel. Popísal, že mal. poškodený mu takmer skočil pod auto, chlapec ho prosil o pomoc, o zavezenie domov. Uviedol mu, že ujo ho chcel zneužiť, znásilniť, že bol u neho na brigáde, on chcel vyfajčiť. Potom privolali políciu, ktorej to takto chlapec tiež popísal, o čom svedčí úradný záznam hliadky. Svedok I. potvrdil, že videl niekde v diaľke osobu, bol to muž, mal na sebe červenú mikinu. Chlapec mu chcel dať 15 eur, ktoré mal zarobiť na brigáde. Matka poškodeného maloletého K..S.. potvrdila, že aj jej poškodený bezprostredne po skutku popísal správanie obžalovaného R., ktorý mal. ponúkal brigády. Matka maloletému v deň skutku volala viackrát, lebo sa dozvedela, že poškodený išiel na brigádu k obžalovanému sám. Obžalovaný mu mal v autobuse cestou k nemu domov hovoriť, že „ho spraví, niečo o cigánkach z R., spravím ťa, vyfajčím ťa“ to jej povedal syn. Povedal matke, že obžalovaný vnútri jeho domu zamkol dvere - detskú poistku, že sa ide hore do izby nachystať, nech sa on vyzlečie, že ho chce vidieť celého nahého. Poškodený sa akože išiel napiť, podarilo sa mu ujsť, odomkol si detskú poistku a vyhľadal pomoc pána, ktorého prosil, aby ho zaviezol domov. Obžalovaný ešte išiel za poškodeným, niečo kričal, svedok I. privolal políciu. Keď mu volala v ten deň naposledy, mal. K..S.. plakal, že čakajú s nejakým ujom na políciu. K..S.. jej hovoril, že on neurobil nič zlé, že ujo ho chcel znásilniť. Syn jej povedal, že vnútri si ujo mal dať nejakú tabletku, potom akoby mu prešlo. V telefóne bol vystrašený a plakal. Teraz to už syn znáša dobre, našťastie k ničomu nedošlo, avšak keby maloletý neušiel a nebolo svedka I., nevie, ako by to dopadlo. Pár dní po skutku sa mal. budil zo sna, ale chce na to zabudnúť, nechce o tom hovoriť. Matka mu verí, nemá dôvod si to vymýšľať. Svedok S. I., kamarát poškodeného potvrdil verziu poškodeného mal. K..S.. Z jeho výpovede rovnako vyplynulo, že mal. K..S.. si chcel ísť iba zarobiť k obžalovanému na brigádu a pomôcť mu. Z jeho výpovede tiež vyplynulo, že to obžalovaný v minulosti volal poškodeného mal. K..S.. na kofolu, ponúkal mu cigarety, dával eurá. Obžalovaný volával na mobil poškodeného, pričom bol aj osobne svedok, hoci obsah rozhovoru nepočul. Ohľadom skutku mu mal. K..S.. povedal, že ho chcel pán obžalovaný znásilniť, on mu utiekol s plačom zastavil okoloidúce auto, chcel odvieť do T. I. T. D.. Keď mu o tom mal. rozprával bol vystrašený, triasol sa, rýchlo rozprával a plakal pri tom. To bolo pár hodín po skutku. Mal. mu hovoril, že aj cestou v autobuse mu obžalovaný hovoril, aby ho doma vyfajčil. Verzia poškodeného je tak preukázaná aj týmito nepriamymi dôkazmi, výpoveďou svedka I., matky S. a kamaráta I., ktorým poškodený mal. K..S.. skutok zhodne popísal bezprostredne po tom, ako sa stal. Verzia poškodeného mal. K..S.. je preukázaná aj zoznamom hovorov od operátora 4ka, z ktorého vyplýva, že obžalovaný poškodenému po skutku volal takmer 40-krát, počas vyťaženia výpovede mal. hliadkou polície to bolo 22-krát. Zo zoznamu hovorov tiež vyplýva, že obžalovaný volal maloletému už od začiatku mája 2020, a to opakovane, niekoľkokrát, volával mu aj do školy. Naopak z výpovede svedkov ženy obžalovaného Zdenky Hulínovej a kamaráta obžalovaného Q. R.Y. nevyplynuli žiadne skutočnosti, ktoré by verziu poškodeného mal. vyvracali. Títo neboli pri skutku, neboli s obžalovaným ani poškodeným bezprostredne po skutku. Opísali len osobu obžalovaného ako slušného človeka, o ktorom si myslia, že nie je homosexuál. O brigáde, na ktorej bol u obžalovaného mal. poškodený už predtým však nevedela ani žena obžalovaného ani svedok R.. O tejto im obžalovaný nepovedal. Žena obžalovaného poukázala ďalej na zdravotné problémy obžalovaného.

Súd poukazuje na fakt, že mal. poškodený K..S.., T. XX.XX.XXXX zhodne, spontánne a bezprostredne vypovedal s totožným obsahom aj pred svedkom I., pred hliadkou polície, pred matkou S., pred kamarátom I. a hlavne pred vyšetrovateľom dňa 29.5. a 30.5.2020, teda hneď po skutku. Naopak mesiac po skutku pred znalkyňou PhDr. Krasulovou vypovedal s odchýlkami. Znalkyňa však poukázala na to, že myslenie u poškodeného je však koherentné, bez obsahových porúch, s oslabením rozumových schopností. U maloletého nie sú prítomné konfabulatórne tendencie. Osobnosť mal. K..S.. je pubertálna, aktuálne bez známk patológie. Konvenčné testovanie reality je zachované, nie sú u neho prítomné poruchy vnímania a myslenia v zmysle patológie (halucinácie, bludy, obsahové poruchy myslenia). Vzhľadom na zistenú mentálnu retardáciu mal problém popísať prežitú udalosť. Znalkyňa si nemyslí, že by maloletý fabuloval (vymýšľal si) ani pri výpovedi u nej, ani na polícii. Sexualita je nevyzretá vzhľadom na jeho vek, osobnosť, mentálnu úroveň, fyzickú úroveň maloletého. Znalec poukázal na skutočnosť, že na interpretáciu prežitých udalostí u mal. má vplyv určite aj strach, ktorý poškodený prežíval počas skutku, tento sa môže prejaviť zrýchlenou rečou (vyplýva z výpovede svedka I.), zmena tém, vychýlené vyjadrovanie pri popise skutku, snaha o vytesnenie prežitých udalostí - nechce o skutku hovoriť, je to pre neho nepríjemné (vyplýva z výpovede svedkyne S. aj I.). Znalkyňa nezistila dôvod, prečo by si to mal. vymýšľal. U mal. bola zistená protirečivosť v tom zmysle, že obžalovaného popisuje na jednej strane ako slušného (čo opakovane popísal aj keď uvádzal, že pri prvej brigáde u neho bol slušný) a na strane

druhej ako zvláštneho (prežitie udalosti po skutku pri druhej brigáde, dal si doma tabletku, potom akoby mu preplo, tak to popísal aj matke).

Vina obžalovaného nakoniec nepriamo vyplýva aj zo znaleckého dokazovania znalcom sexuológom, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný má priemernú sexuálnu apetenciu (v komparácii s vekom), s výrazne nízkou špecifickou vyberavosťou objektu, tumescenciu spôsobila aj žena atraktívna, dievča, chlapci, muži, aj heterosexuálne aktivity. Obžalovaný nemá dostatočne fixované zábrany voči menšinovým - deviantným podnetom, či už sa to týka objektu (chlapci, muži) či sa to týka aktivity (sexuálna agresivita). PPG záznam svedčí pre minimálnu vyberavosť sexuálneho systému a nízkej úrovni zábran voči menšinovým formám sexuálnej aktivity, záznam svedčí aj pre poruchu erekcie, poruchy stoporenia. Nie je u neho možné stanoviť, ktorý objekt (žena, muž, dievča, chlapec) je preferovaným objektom sexuálneho záujmu. U obžalovaného je možné predpokladať, že vzhľadom na zistené - pri zachovanom libide a poruche erekcie - stoporenia sa obžalovaný laickým spôsobom snažil svoju erekciu oživiť (erotickým kontaktom s chlapcom). Sexualita obvineného C. R. je deviantná. Jeho objektové preferencie sú široké. Jeho pobyt na slobode je zo sexuologického hľadiska bez adekvátnej ochrannej liečby pre spoločnosť nebezpečný. Znalec navrhol uloženie ochrannej ústavnej sexuologickej liečby, aby sa zabránilo recidíve. Nemá zábrany sa kontaktovať s menšinovými skupinami, napr. aj s deťmi.

Postoj obžalovaného C. R. voči žalovanej trestnej činnosti bol od začiatku nekritický, necíti sa byť vinný zo žalovaného trestného činu. Popiera narážky na maloletého poškodeného, popiera skutok tak, ako ho popísal poškodený K.S.. Počas celého trestného konania neprejavil city a ľútosť voči poškodenému mal. K.S., naopak prejavil ľútosť voči sebe, cíti sa byť nevinný, je veľmi chorý. Obrana obžalovaného spočívala v tom, že chlapec ho kontaktoval, chcel od neho brigádu, pýtal cigarety a peniaze. Naopak poškodený ako aj svedok S. I. potvrdili, že to obžalovaný pozýval na kofolu a ponúkal cigarety maloletému K.S... Tiež zo zoznamu volaných hovorov vyplýva, že obžalovaný pravidelne v rôznych hodinách, aj počas školy, volal mal. poškodenému. Tvrdil, že mu mal. dal číslo až 24.5.2020, čo je vyvrátené zoznamom hovorov. Z výpovede poškodeného tiež vyplynulo, že brigádu mu ponúkol obžalovaný, mal ísť k nemu domov sám, bez kamarátov. Čo aj urobil, lebo mu veril, nakoľko na prvej brigáde u obžalovaného bol slušný. O tejto však obžalovaný nepovedal ani svojej žene F. R., čo svedčí tiež o tom, že si maloletého vyhľadal a vylákal ho do jeho domu pod zámienkou brigády. Obžalovaný poprel narážky v autobuse. Tvrdil, že to mal. poškodený sa medzi chlapcami chválil, že maj jebať nejakú cigánku z R., čo však nevyplýva ani z výpovede kamaráta mal. S. I.. Obžalovaný sa priznal, že poškodenému povedal iba: „čo toľko fajčíš, kokot fajčí“. Teda podľa jeho verzie tam viac nebolo, žiadne iné vulgarizmy ani narážky. Obžalovaný vo svojej výpovedi najskôr uviedol, že nevie, prečo chlapec od neho ušiel, on to neriešil, išiel kosiť, dal si sprchu a večer prišla žena, následne polícia. Neskôr vo výpovedi uviedol, že po tom, ako chlapec ušiel, išiel za ním do polky cesty, ale nevidel ho na ceste. Túto časť jeho výpovede vyvracia výpoveď poškodeného, ktorý tvrdí, že išiel za ním, hoci nešiel rýchlo, lebo má problémy s chôdzou, niečo kričal, mal červenú mikinu. Svedok I. potvrdil, že v diaľke videl muža, ktorý mal červenú mikinu, no keď ich videl, odišiel preč. Hoci ho nevie identifikovať, nakoľko bol ďaleko, poškodený potvrdil, že to bol obžalovaný, ktorý po tom, ako videl, že maloletý je so svedkom I., radšej odišiel domov. Obžalovaný neustále poukazoval na to, že má urologické problémy, že so ženou nespáva. Naopak pred znalkyňou sexuologičkou uviedol, že so ženou spáva jedenkrát mesačne, malo toľko žien ako ona vlasov, užil svet. Znalkyňa poukázala na to, že hoci má obžalovaný skutočne problém s erekciou, jeho libido, teda chuť na sex je zachované. Znalkyňa konštatovala, že pri zachovanom libide a poruche erekcie - stoporenia sa obžalovaný laickým spôsobom snažil svoju erekciu oživiť (erotickým kontaktom s chlapcom). Súd nezistil dôvod, pre ktorý by si to mal mal. poškodený vymyslieť. S obžalovaným nemal konflikt, naopak popisoval ho ako slušného, keď bol u neho na prvej brigáde, teda mu veril, preto išiel k nemu. Výpoveď obžalovaného sa javí ako účelová, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Obžalovaný v mnohých veciach poukazuje na to, že veci prekrúca, vinu dáva maloletému poškodenému.

Správanie obžalovaného voči maloletému dieťaťu mal. K.S.. je spoločensky a morálne neakceptovateľné a trestnoprávne postihnuteľné, pričom čas a miesto páchania takýchto čiastkových útokov nie je možné predvídať, keďže nie je možné predvídať dobu, kedy sa prípadné, čo aj poškodenými vyvolané konfliktné situácie vyhrotia do takej miery, že iniciujú agresívne správanie obžalovaného. Takéto prípady je potrebné obzvlášť zodpovedne a citlivo posudzovať predovšetkým v prípadoch, kde sú predmetom útoku deti, či blízke osoby páchatel'a, dlhodobým konaním páchatel'a často otupené v citlivosti na negatívne prejavy správania sa a kde sprievodným prvkom pri páchaní trestnej činnosti je

či už požívanie alkoholických nápojov alebo mentálna či sociálna dlhodobá sa akumulujúca frustrácia obžalovaného, čo môže viesť až k fatálnym tragédiám, hoci doposiaľ obžalovaný sa nedopustil konania s tragickými následkami. Nemožno sa však na to spoliehať, keďže je z iných prípadov riešených súdmi a štatisticky podloženej spoločenskej skúsenosti známe, že konanie osôb pod vplyvom dlhobodej nespokojnosti zo stavu rodinného prostredia, žiarlivosti, pravidelne prispieva ku gradácii násilného konania, najmä ak páchatelovi nie sú včas v jeho mentálnej a osobnostnej degradácii kladené efektívne zábrany. Je zrejmé, že v danom prípade si obžalovaný R. vyhliadol na uspokojenie svojich sexuálnych predstáv a chůtok maloletého K..S.. pre jeho nízky vek, dôverčivosť, veku primeranú rozumovú vyspelosť a teda sexuálnu nezrelosť. Z výpovede maloletého tiež vyplýva, že žiadal maloletého, aby ho pred tretími osobami neoslovoval menom, ale nič nehovoriacim slovom „vedúci“, čo vyjadruje snahu zakrývať vlastnú identitu a bližší vzťah k maloletému. Konanie obžalovaného nie je predvídateľné aj s poukazom na závery znaleckého dokazovania znalcom sexuológom.

Na základe vykonaného dokazovania možno konštatovať, že všetky vykonané a vyhodnotené dôkazy sú vo vzájomnej zhode, vytvárajú ucelenú reťaz, navzájom si neprotirečia a dostatočne a bezpečne odôvodňujú záver o vine obžalovaného.

Bolo teda preukázané, že obžalovaný C. R.

v presne nezistenom čase dňa 28.05.2020 asi o 10:00 h po predchádzajúcej dohode s maloletým K..S.. T. XX.XX.XXXX nasadli spoločne do autobusu z T.R. I. T. D. do obce D., pričom počas jazdy v autobuse maloletému mal. K..R.. T. XX.XX.XXXX opakovane uviedol „spravím ťa“, na čo v obci D.Ď. na dvore rodinného domu č. XXX mu uviedol, „do piče, čo furt fajčíš, kokot fajči“ následne vošli do vnútra rodinného domu, kde obvinený uzamkol hlavný vchod do domu zvnútra a tam ponúkal maloletému K..S.. víno a cigarety, pričom uviedol, že sa má na neho pripraviť a že „ho chce vyfajčiť“, po čom vyšiel na poschodie do izby s tým, aby maloletý prišiel za ním, na čo tento uviedol, že za ním príde, len sa ešte napije v kuchyni vody, ktorú aj pustil, avšak potom, ako obvinený vyšiel na poschodie, maloletý zo strachu pred tým, čo mu obvinený povedal, odomkol si zvnútra vchodové dvere domu a ušiel, pričom v minulosti, pri opakovaných stretnutiach s maloletým ho obvinený oslovoval „kokotko môj“, alebo mu hovoril „jebal si cigánku z R.“.

Obžalovaný C. R. sa skutku, kladeného mu za vinu, dopustil ako plne trestne zodpovedný subjekt. So zreteľom na skúmanie jeho duševného stavu znalcom z odvetvia psychiatrie MUDr. Svetozárom Drobom, s ktorého závermi sa súd argumentačne vysporiadal vyššie, nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by jeho trestnú zodpovednosť pri tomto skutku vylučovala a nebola zistená ani žiadna z okolností, ktorá by vylučovala protiprávnosť jeho konania. Obžalovaný páchal a spáchal zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona úmyselne, nakoľko chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom.

Z odpisu z registra trestov je zrejmé, že obžalovaný bol trikrát právoplatne odsúdený v rokoch 1977 Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 3T/1354/76 za zločin lúpeže podľa § 234 ods. 1 z.č. 140/1961 Zb. na nepodmienečný trest tri roky, 1984 Okresným súdom Brno pod sp. zn. 2T/482/84 a naposledy v roku 1986 Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 5D/664/86 za trestný čin rozkrádanie majetku v socialistickom vlastníctve na nepodmienečný trest vo výmere 10 mesiacov. Odsúdenia má zahladené.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 8 prvej vety Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. e) Trestného zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť, trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbierajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

U obžalovaného C. R. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Na strane priťažujúcich okolností bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) nakoľko sa dopustil dvoch trestných činov. Súd v danej veci ukladal za dva trestné činy úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahovalo na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, teda za zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona, kde je zákonom ustanovená trestná sadzba tri až desať rokov. V zmysle § 14 ods. 2 Tr. zák. je pokus trestného činu trestný podľa trestnej sadzby ustanovenej na dokonaný trestný čin. Súd v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. zvyšoval dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu, t. j. o 28 (dvadsaťosem) mesiacov, teda dolná hranica po úprave je vo výške 64 (šesťdesiatštyri) mesiacov. Súd pritom v danom prípade zistil také pomery páchatel'a a okolnosti prípadu, pre ktoré mohol aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného zákonom. Súd v danom prípade aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu, a to vzhľadom na pomery páchatel'a (s ohľadom na jeho vek 67 rokov, viaceré zdravotné problémy, úraz hlavy v minulosti - znalkyňa sexuologička pripustila, že tento úraz mohol spôsobiť to, že u obžalovaného bola zistená sexuálna deviácia - typ c/, že nie je možné jednoznačne zistiť jeho orientáciu, nemá zábrany voči menšinovým skupinám, reaguje na mužov, ženy, deti a pod., s poukazom na to, že viedol riadny život so ženou, má tri deti, pracoval a aktuálne je na starobnom dôchodku), ako aj na okolnosti prípadu (jednalo sa o pokus trestného činu, nedošlo k jeho dokonaniu, s poukazom na to, že u poškodeného maloletého znalec konštatoval oslabenú všeobecnú aj špecifickú vierohodnosť, avšak neboli prítomné konfabulatórne sklony, myslenie je koherentné, nie sú u neho prítomné poruchy vnímania a myslenia v zmysle patológie (halucinácie, bludy, obsahové poruchy myslenia). Použitie upravenej trestnej sadzby v zmysle uvedeného vo výmere 64 (šesťdesiatštyri) mesiacov nepodmienečne by podľa súdu bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd tak pristúpil k uloženiu mimoriadne zníženého nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Súd nemal za to, že uloženie podmienečného trestu u obžalovaného by bolo na ochranu spoločnosti a

nápravu páchatel'a za dostačujúce, nakoľko už bol v minulosti dvakrát vo výkone trestu odňatia slobody, a tento trest na neho nemal očividne prevýchovný vplyv. Preto súd uložil trest ako nepodmienečný. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest považuje súd za zákonný, dôvodný a primeraný, napĺňajúci požiadavky generálnej, ako aj individuálnej prevencie, od ktorého vykonania možno očakávať naplnenie jeho účelu. Trest súčasne primerane vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

S ohľadom na závery znaleckého posudku MUDr. Danice Caisovej - Škultétyovej súd uložil obžalovanému ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

V danom prípade súd o nároku na náhradu škody poškodenému nerozhodoval, nakoľko s predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhradu škody tzv. adhézne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.